

SCHULZ BRUNO

NOC LIPCOWA

Schulz Bruno
Noc lipcowa

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23550498

Noc lipcowa:

Аннотация

Ciesz się klasyką! Miłego czytania!

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

Bruno Schulz

Noc lipcowa

Noce letnie poznałem po raz pierwszy w roku mej matury, podczas wakacyj. Dom nasz, przez który dzień cały przewiewały poprzez otwarte okna powiewy, szумы, połyski gorących dni letnich, zamieszkał nowy lokator, maleńkie, dąsające się, kwilące stworzonko, synek mej siostry. Sprowadził on na dom nasz pewien powrót do stosunków prymitywnych, cofnął rozwój socjologiczny do koczowniczej i haremowej atmosfery matriarchatu¹ z obozowiskiem pościeli, pieluszek, bielizny wiecznie pranej i suszonej, z niedbalstwem toalety kobiecej dążącej do obfitych obnażeń o charakterze wegetatywnie² niewinnym, z kwaskowym zapachem niemowlęctwa i piersi mlekiem nabrzmiałych.

Siostra po ciężkim połogu wyjechała do kąpieli, szwagier pojawiał się tylko w porach posiłków, a rodzice przebywali do późnej nocy w sklepie. Nad domem roztoczyła swe panowanie mamka³ dzieciątka, której ekspansywna kobiecość zwielokrotniała się jeszcze i czerpała sankcję⁴ ze swej roli matki-żywicielki. W majestacie tego dostojęństwa wyciskała

¹ *matriarchat* – władza kobiet, zwł. w obrębie rodziny. [przypis edytorski]

² *wegetatywnie* – tu: w sposób typowy dla roślin. [przypis edytorski]

³ *mamka* – kobieta karmiąca piersią nie swoje dziecko. [przypis edytorski]

⁴ *sankcja* – tu: uprawnienie. [przypis edytorski]

ona swym szerokim i ważkim istnieniem piętno gynokracji⁵ na całym domu, będącej zarazem przewagą sytej i bujnej cielesności rozłożonej w mądrym stopniowaniu między nią samą i dwoje dziewcząt służebnych, którym każda czynność pozwalała rozwinąć, jak pawi wachlarz, całą skalę samowystarczalnej kobiecości. Na ciche kwitnienie i dojrzewanie ogrodu pełnego listnych szelestów, srebrnych lśnień i cienistych zamyśleń – odpowiadał nasz dom aromatem kobiecości i macierzyństwa unoszącym się nad białą bielizną i kwitnącym mięsem i gdy o straszliwie jaskrawej godzinie południa podnosiły się w przerażeniu wszystkie firanki u okien otwartych na przestrzał i wszystkie pieluszki rozpięte na sznurkach wstawały lśniącem szpalerem – płynęły przez ten biały alarm fularów⁶ i płócien na wskroś pierzaste nasiona, pyłki, zgubione płatki i ogród z przepływem swych światła i cieni, z wędrówką szumów i zamyśleń szedł wolno przez pokój, jak gdyby o tej godzinie Pana uniosły się wszystkie przegrody i ściany i przez świat cały przechodził w odpływie myśli i czucia dreszcz wszechobejmującej jedności.

Wieczory tego lata spędzałem w kinoteatrze miasteczka. Opuszczałem go po ostatnim przedstawieniu.

Z czarności sali kinowej, rozdartej popłochem latających światła i cieni, wchodziło się do cichego, jasnego westybulu⁷, jak

⁵ *gynokracja* (z gr.) – władza kobiet. [przypis edytorski]

⁶ *fular* – jedwabna chustka na szyję, noszona zamiast krawata. [przypis edytorski]

⁷ *westybul* – reprezentacyjny przedpokój. [przypis edytorski]

z bezmiaru nocy burzliwej do zacisznej gospody.

Po fantastycznej gonitwie po wertepach filmu uspokajało się zgonione serce po ekscjesach ekranu w tej poczekalni jasnej, zamkniętej ścianami od naporu wielkiej patetycznej nocy, w tej przystani bezpiecznej, gdzie czas ustał od dawna, a żarówki wypuszczały nadaremnie jałowe światło, fala po fali, w rytmie raz na zawsze ustalonym przez głuchy tupot motoru, od którego lekko drżała budka kasjerki.

Ten westybul zanurzony w nudę późnych godzin, jak poczekalnie kolejowe dawno po odejściu pociągów, zdawał się chwilami ostatecznym tłem bytu, tym, co pozostanie, gdy przeminą wszystkie zdarzenia, gdy wyczerpie się zgiełk wielości. Na wielkim kolorowym afiszu Asta Nielsen⁸ słaniała się już na zawsze z czarnym stygmatem śmiertelnym na czole, raz na zawsze usta jej były otwarte w ostatnim krzyku, a oczy wyteżone nadludzko i ostatecznie piękne.

Kasjerka dawno powędrowała do domu. Krzątała się teraz zapewne w swym pokoiku koło rozścielonego łóżka, które czekało na nią, jak łódka, by unieść ją między czarne laguny⁹

⁸ *Asta Nielsen* (1881–1972) – duńska gwiazda kina niemego. [przypis edytorski]

⁹ *laguna* – płytką zatoka odcięta od otwartego morza. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.